

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “ES ekonomika pēc Covid-19. Ietekme uz ekonomikas pārvaldību”

(2022/C 301/07)

Ziņotājs:	Elio DI RUPO (BE/PSE), Valonijas reģiona ministru prezidents
Atsauces dokuments:	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai “ES ekonomika pēc Covid-19. Ietekme uz ekonomikas pārvaldību” COM(2021) 662 final

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas paziņojumu “ES ekonomika pēc Covid-19. Ietekme uz ekonomikas pārvaldību” un tajā pausto Komisijas atvērtību ekonomikas un fiskālo noteikumu reformai, citastarp ņemot vērā Covid-19 krīzes ietekmi; atzinīgi vērtē arī pieteikumu 2022. gada vidū iesniegt likumdevīgu priekšlikumu;
2. uzskata, ka ES ekonomikas pārvaldības reformā ir jāņem vērā arī pilsoņu priekšlikumi, kas apspriesti konferencē par Eiropas nākotni;
3. atgādina par 2020. un 2021. gada barometra ziņojumos⁽¹⁾ iekļautajiem konstatējumiem, ka Covid-19 krīzes daudzdimensionālā ietekme ir asimetriska un tai ir teritoriāla dimensija; šī ietekme padziļina dažas iepriekš pastāvošās atšķirības starp reģioniem, dalībvalstīm un dalībvalstīs. Ir jāpatur prātā, ka vietējās un reģionālās pašvaldības joprojām ir pirmajās līnijās ne tikai pandēmijas un tās seku novēršanā, bet arī tādu pasākumu īstenošanā, kuru mērķis ir atbalstīt iedzīvotājus un uzņēmumus un sagatavoties pakāpeniskai un ilgtspējīgai atveseļošanai;
4. norāda, ka iedzīvotāji visā Eiropas Savienībā vērsas pie publiskajām iestādēm, dalībvalstīm, reģioniem un vietējām un reģionālajām pašvaldībām, aicinot palīdzēt viņiem tikt galā ne tikai ar Covid-19 pandēmijas sekām, bet arī ar zaļo un digitālo pārkārtošanos, uz ko tiecas ES, un patlaban arī ar Ukrainas kara sekām;
5. uzsver, ka dažās dalībvalstīs jau pirms Covid-19 krīzes bija vērojama ievērojama neveikto investīciju uzkrāšanās, piemēram, infrastruktūras atjaunošanas un ēku renovācijas jomā, un ka publiskās investīcijas tika atliktas, lai finansētu krīzes pārvarēšanu; tomēr, jo ilgāk šīs investīcijas tiek atliktas, jo dārgākas tās kļūst;
6. konstatē, ka Eiropas Savienībā iestājies izšķirošs brīdis un ka tai ir jāatrod veidi un līdzekļi, kā nodrošināt ES iedzīvotāju kohēziju un labklājību;

Reakcija uz krīzi

7. atzinīgi vērtē Eiropas pagaidu atbalsta instrumenta bezdarba risku mazināšanai ārkārtas situācijā (*SURE* programmas) panākumus, kuru finansē ar Eiropas Komisijas emitētajām obligācijām, un prasa Komisijai veikt atbilstošus turpmākus pasākumus, iesniedzot Balto grāmatu, kurā, balstoties uz *SURE* programmas novērtējumu, būtu izklāstīti iespējamie politikas pasākumi pastāvīga ES bezdarba pārapsūtināšanas mehānisma ieviešanai;
8. atzinīgi vērtē arī panākumus saistībā ar *NextGenerationEU* emitētajām zaļajām obligācijām, kas ir pasaulē lielākās zaļo obligāciju emisijas un kas palīdzēs finansēt investīcijas klimata jomā, izmantojot Atveseļošanas un noturības mehānismu (ANM);

⁽¹⁾ Eiropas Reģionu komiteja, Gadskārtējais ES reģionālais un vietējais barometrs 2020. gadā, 2020. gada 12. oktobris, un Gadskārtējais ES reģionālais un vietējais barometrs 2021. gadā, 2021. gada 12. oktobris.

9. atkārtoti pauž atbalstu Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) vispārēja izņēmuma klauzulas aktivizēšanai, kas eurozonas vēsturē notika pirmo reizi; šai aktivizēšanai ir bijusi svarīga loma dalībvalstu, reģionu un vietējo un reģionālo pašvaldību reaģēšanā uz šo krīzi, paverot iespēju pilnībā izmantot publiskos budžetus, lai mazinātu Covid-19 pandēmijas sekas, it īpaši sociālās sekas;

10. uzsver, ka karš Ukrainā ir parādījis, cik svarīga Eiropas Savienībai ir enerģētiskā neatkarība, un ka ir jāpaātrina enerģētikas pārkārtošana; tomēr pauž bažas par to, ka, Taksonomijas regulā gāzi un kodolenerģiju klasificējot kā ilgtspējīgu enerģiju, tiks radīti stimuli, kas ir pretrunā straujai atjaunīgo energoresursu izmantojuma izvēršanai;

11. pauž nožēlu par to, ka šo pasākumu rezultātā ir palielinājies valsts parāds: valsts parāda līmenis 2020. gadā palielinājās par 13 procentpunktiem, sasniedzot 92 % no IKP Eiropas Savienībā kopumā un 100 % eurozonā^(?);

12. uzskata: ja pašreizējā ekonomikas pārvaldības satvarā un, ņemot vērā enerģētikas krīzi, ģeopolitisko nestabilitāti un atveseļošanās no Covid-19 pandēmijas, SIP vispārēja izņēmuma klauzula tiktu inaktivēta, pieprasītā parāda samazināšana nozīmētu atgriešanos pie taupības politikas un tādējādi radītu milzīgas ekonomiskās, sociālās un vidiskās izmaksas; tādēļ prasa vispārējās izņēmuma klauzulas piemērošanu turpināt tikmēr, kamēr nav pēc iespējas ātrāk ieviests pārskatīts ekonomikas pārvaldības satvars;

13. atbalsta Eiropas Fiskālās padomes vērtējumu, ka ir jāveic SIP reforma, lai panāktu valsts parāda ilgtspēju, un jāparedz galvenais darbības noteikums – periodisks publisko izdevumu maksājums –, lai pakāpeniski samazinātu parāda attiecību līdz pieņemamam līmenim tādā tempā, kas pielāgots valsts apstākļiem^(?);

Pārskatīts pārvaldības satvars

14. uzsver, ka Eiropas ekonomikas pārvaldības satvars būtiski ietekmē visus pārvaldības līmeņus un it īpaši vietējās un reģionālās pašvaldības, kas atbild par gandrīz vienu trešo daļu no publiskajiem izdevumiem un par vairāk nekā pusi no publiskajām investīcijām Eiropas Savienībā kopumā (ar ievērojamām atšķirībām starp dalībvalstīm)⁽⁴⁾;

15. atkārtoti norāda, ka SIP un citiem pašreizējā ES ekonomikas pārvaldības satvara elementiem piemīt pieci būtiski trūkumi: nevēlama procikliska ietekme, liela sarežģītība, efektivitātes un rezultativitātes trūkums, ar ilgtspējīgu attīstību un labbūtību saistītu rādītāju nepietiekama vērtība ņemšana, kā arī pārredzamības un demokrātiskās leģitimitātes trūkums;

16. uzskata, ka pārskatītajam ES ekonomikas pārvaldības satvaram jānodrošina pārredzama politikas veidošana, kurā būtu iesaistīts Eiropas Parlaments un valstu parlamenti un – atkarībā no dalībvalstu iekšējām kompetencēm – parlamentārās asamblejas, kurām ir likumdošanas pilnvaras. Ir arī jānodrošina vietējo un reģionālo pašvaldību, sociālo partneru, pilsoniskās sabiedrības un akadēmiskās kopienas iesaiste;

17. uzskata, ka šajā pārskatītajā satvarā ir jāņem vērā arī ļoti augstais valsts parāda līmenis, kas jāpazemina pakāpeniski, jo vienas dienas laikā to nevarēs būtiski samazināt sakarā ar Covid-19 krīzi, izmaksām saistībā ar dabas katastrofām un citiem ārkārtas apstākļiem, lielajām atšķirībām starp dalībvalstīm un dalībvalstu iekšienē, jauno makroekonomisko situāciju (ļoti zemas vai pat negatīvas obligāciju likmes, monetārās politikas ierobežojumi, kā arī liela nenoteiktība attiecībā uz inflāciju, procentu likmēm un darba tirgu), nepieciešamību izvairīties no taupības politikas, kā arī sakarā ar vidiskajām, enerģētiskajām, tehnoloģiskajām un sociālajām prioritātēm;

18. atkārtoti uzsver savu nostāju, ka nodokļu jautājumos jāatsakās no vienprātīgas lēmumu pieņemšanas, lai Eiropas Savienībai ļautu pieņemt nepieciešamos lēmumus ar kvalificētu balsu vairākumu tāpat kā citās rīcības jomās, jo tas nodrošinās progresu cīņā pret nodokļu režīma ļaunprātīgu izmantošanu un pavērs iespēju informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm. Šāds nosacījums joprojām respektēs valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa pilnvaras iekasēt nodokļus un noteikt nodokļu likmes;

^(?) Eiropas Komisija, "Eiropas ekonomikas prognoze, 2021. gada rudens" (dokuments angļu valodā), Iestāžu dokuments Nr. 160, 2021. gada novembris.

^(?) Sk. Eiropas Fiskālās padomes 2021. gada ziņojumu: <https://bit.ly/3HqqvIQ> (angļu valodā).

⁽⁴⁾ 2018. gada skaitļi. Avoti: Eurostat, datu kodi: TEC00023 un TEC00022.

19. vēlreiz uzsver, ka valstu valdībām, kā arī reģionālajām un vietējām pašvaldībām un iedzīvotājiem jāspēj skaidri saprast piemērojamos noteikumus; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas nostāju par labu vienkāršotiem fiskālajiem noteikumiem, kuros izmanto novērojamus rādītājus; atgādina, ka vēl jo svarīgāk ir integrēt cikliski pielāgotu pretciklisku stabilizāciju;

20. uzskata, ka pārvaldības satvaram, kura mērķis ir nodrošināt stabilu budžetu, ir jābalstās ne tikai uz pamatotiem izdevumiem, bet arī stabiliem un līdzsvarotiem ieņēmumiem; atgādina, ka Eiropas Savienībā izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpšana nodokļu jomā ik gadu atņem valstu budžetiem vairākus simtus miljardu euro un ka viens no galvenajiem jautājumiem, kuru atbalsta vislielākais ES iedzīvotāju skaits, ir cīņa pret krāpšanu nodokļu jomā ar aktīvāku ES rīcību;

21. uzskata, ka ekonomikas pārvaldības pamatā jābūt līdzsvaram starp rādītājiem, kas saistīti ar budžeta disciplīnu, un sociālās kohēzijas, infrastruktūras un vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu nodrošināšanas visiem iedzīvotājiem, kā arī sabiedrības veselības un labbūtības rādītājiem; tāpēc uzskata: atbilstoši makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūrai (MNNP), kas ietver daudzveidīgākus rādītājus, tostarp bezdarba līmeni, reformētajā ekonomikas pārvaldībā ir jāņem vērā arī citi vidiskie un sociālie mērķi; šie apsvērumi nedrīkst palikt otrajā plānā salīdzinājumā ar rādītājiem, kas saistīti ar budžeta disciplīnu;

22. no jauna ierosina paplašināt MNNP, iekļaujot tajā papildu rādītājus, kas attiecas uz reģionālajām atšķirībām, un uzskata, ka tajā varētu arī ņemt vērā progresu, kas gūts ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošanā, jo tie aptver ne tikai vides aizsardzību, bet arī sociālus, ekonomikas un pārvaldības kritērijus, kurus atbalsta 193 valstis visā pasaulē;

23. norāda, ka dalībvalstu makroekonomikas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru ietvaros veiktajiem korektīvajiem pasākumiem dažādos reģionos ir atšķirīga ietekme un tie ir īpaši nelabvēlīgi reģionos ar mazāk diversificētu ekonomiku, piemēram, tālākajos reģionos, kuros ir strukturāli un ārkārtēji ierobežojumi, kas noteikti LESD 349. pantā. Šie reģioni ir ļoti jutīgi pret ārējiem satricinājumiem, un sašaurinošai ekonomikas politikai šajos reģionos ir lielāka ietekme uz ieguldījumu un nodarbinātības samazināšanos;

Publisko investīciju pārdomāta veicināšana

24. joprojām uzskata, ka publisko investīciju straujais kritums pēc eirozonas krīzes daļēji notika ES ekonomikas pārvaldības satvara dēļ, jo tajā nav pietiekami nošķirti kārtējie izdevumi un ilgtermiņa investīciju izdevumi; laikposmā no 2009. līdz 2018. gadam publiskās investīcijas Eiropas Savienībā kopumā samazinājās par 20 % attiecībā pret IKP; vietējo un reģionālo pašvaldību veiktās investīcijas samazinājās gandrīz par 25 % un vairākās dalībvalstīs, kuras krīze skāra vissmagāk, – par 40 % vai vairāk⁽⁵⁾; uzskata, ka ir obligāti jāizvairās no šāda scenārija atkārtošanās pēc Covid-19 krīzes; vietējā un reģionālajā līmenī veiktās investīcijas var izšķiroši sekmēt ekonomikas atveseļošanu;

25. atgādina, ka Eiropas Fiskālā padome ir konstatējusi, ka dalībvalstīs ar augstu publisko investīciju līmeni bija tendence to ievērojami samazināt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras laikā⁽⁶⁾ un arī pati Komisija ir norādījusi, ka budžeta struktūra nav novērsusi investīciju kritumu⁽⁷⁾;

26. norāda, ka jau atzinumā par 2015. gada skaidrojošo paziņojumu par šo tematu⁽⁸⁾ RK puda uzskatu, ka SIP paredzētais elastīgums investīciju jomā ir pārāk ierobežojošs un ierobežots. Turklāt to bija pieprasījušas tikai divas dalībvalstis, un pat šajos gadījumos tam bija tikai minimāla ietekme;

⁽⁵⁾ Eurostat, datu kods: TEC00022.

⁽⁶⁾ Eiropas Fiskālā padome, *Assessment of EU fiscal rules with a focus on the six and two-pack legislation* (ES fiskālo noteikumu novērtējums, galveno uzmanību pievēršot sešu un divu tiesību aktu kopumam, pieejams angļu valodā), 76. lpp.

⁽⁷⁾ Eiropas Komisija, "Ekonomikas pārvaldības pārskats" (COM(2020) 55 final, 2020. gada 5. februāris).

⁽⁸⁾ RK atzinums "Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem" (dokuments COR-2015-01185) (OV C 313, 22.9.2015., 22. lpp.), ziņotāja: Olga Zrihen (BE/PSE), pieņemts 2015. gada 9. jūlijā.

27. uzsver, ka tajā pašā laikā ES saskaras ar milzīgām finansējuma vajadzībām, lai reaģētu uz galvenajiem pašreizējiem izaicinājumiem: pēc Komisijas aplēsēm ir vajadzīgi 650 miljardi gadā zaļās un digitālās pārkārtošanās īstenošanai vien ⁽⁹⁾, kā arī gandrīz 200 miljardi gadā sociālajai infrastruktūrai ⁽¹⁰⁾;

28. uzskata, ka pašreizējā ārkārtas investīciju nepieciešamības kontekstā atturēšana no publisko – arī vietējo un reģionālo pašvaldību – investīciju deficīta finansēšanas (kā paredzēts pašreizējā finanšu shēmā) var stimulēt investīciju nepietiekamību, kaitējot nākamajām paaudzēm un nākotnes mērķiem, tādiem kā ES mērķi klimata jomā;

29. atzinīgi vērtē to, ka Komisija beidzot skaidri atzinusi, ka pārvaldības satvaram ir jāveicina investīcijas un it īpaši zaļās, digitālās un izturētspēju vairojošas publiskās investīcijas;

30. atkārtoti pauž savu vairākkārt izteikto prasību ievērot līdzfinansēšanas “zelta likumu”, proti, strukturālajos, publiskajos vai tiem pielīdzinātajos izdevumos, kā tie definēti Stabilitātes un izaugsmes paktā, neietvert tos publiskos izdevumus, ko dalībvalstis un pašvaldības tērē kā struktūrfondu un investīciju fondu līdzfinansējumu saskaņā ar attiecīgajiem ES līdzfinansējuma ierobežojumiem; uzsver, ka publiskās pārvaldes ieguldījumi, piemēram, tie, kas sekmē ilgtspējīgu zaļo, digitālo un sociālo pārkārtošanos un Eiropas konkurētspējas saglabāšanu, ir svarīgi nākamajām paaudzēm un tāpēc, vērtējot publiskās pārvaldes ieguldījumus, attieksmei pret tiem vajadzētu būt atbilstoši;

31. uzsver, ka, ņemot vērā strukturālo un investīciju fondu atbalstīto projektu veidu, šāds līdzfinansējuma “zelta likums” automātiski būtu īpaši atbalstošs centienos pārvarēt pašreizējos lielos izaicinājumus un īstenot Eiropas prioritātes. To vidū ir ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija, noturības stiprināšana, sociālās, vides un digitālās politikas īstenošana u. c. Labvēlīga attieksme pret tām finanšu shēmā tādējādi stiprinātu Eiropas rīcībpolitiku vispārējo saskaņotību;

32. aicina Komisiju, kad tā, ņemot vērā Covid-19 radīto kaitējumu ekonomikai un budžetam, būs koriģējusi savus priekšlikumus, nākt klajā ar Balto grāmatu par pārskatītu ekonomikas pārvaldību, kuras pamatā, iespējams, būtu šādas līdzsvarota budžeta normas ieviešana saskaņā ar attiecīgajiem ES līdzfinansējuma ierobežojumiem. Komisijai novērtējumā būtu jāņem vērā arī citi instrumenti, piemēram, noteikums par izdevumiem, kas, balstoties uz ekonomikas izaugsmes tendencēm un parāda līmeni, ierobežo kopējo valdības izdevumu ikgadējo pieaugumu un var kalpot, lai saglabātu sabiedrības uzticēšanos, palielinot pārredzamību, samazinot administratīvo slogu un panākot līdzsvaru starp budžeta disciplīnu un pietiekamas publisko ieguldījumu spējas saglabāšanu;

33. atgādina, ka šādi izdevumi būtībā ir ES vispārējas nozīmes investīcijas ar pierādītu sviras efektu ilgtspējīgas izaugsmes un teritoriālās kohēzijas stiprināšanā;

34. aicina ieviest arī zaļo un sociālās kohēzijas “zelta likumu”, kas no pārskatiem ļautu izslēgt publiskās investīcijas projektos, kuru mērķis ir sekmēt pāreju uz ekoloģiski, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgu sabiedrību, kā noteikts ilgtspējīgas attīstības mērķos un zaļajā kursā, ņemot vērā, ka šādas investīcijas ir atzītas par īpaši nozīmīgām ne tikai saistībā ar atveseļošanu pēc Covid-19 krīzes, bet arī lai nodrošinātu nākamo paaudžu labklājību un dzīves kvalitāti;

35. uzskata, ka vēl viens risinājums varētu būt vietējo un reģionālo pašvaldību sektora atbrīvošana no Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumu piemērošanas. 2019. gadā publiskie ieguldījumi šajā sektorā Eiropas Savienības līmenī sasniedza 49,2 % no visiem publiskajiem ieguldījumiem ⁽¹¹⁾, savukārt Eiropas Savienības vietējo pašvaldību sektora bruto parāds ir tikai 6,0 % no Eiropas Savienības iekšzemes kopprodukta ⁽¹²⁾, tāpēc tas nav liela valstu parāda cēlonis. Turklāt vietējo pašvaldību sektors uzņemas parādsaistības tikai investīciju veikšanai, nevis makroekonomikas stabilizēšanai ar kārtējiem izdevumiem, un vietējās pašvaldības ir pakļautas iekšējai budžeta kontrolei, ko veic reģionālās vai valsts iestādes. Komiteja visnotaļ mudina Komisiju apsvērt iespēju atbrīvot vietējās pašvaldības no Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumu piemērošanas;

⁽⁹⁾ Eiropas Komisija, “ES ekonomika pēc Covid-19. Ietekme uz ekonomikas pārvaldību” (COM(2021) 662 final, 2020. gada 19. oktobris).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Komisija, *Commission Staff Working Document: Identifying Europe's recovery needs* (Komisijas dienestu darba dokuments “Eiropas atveseļošanas vajadzību identificēšana”, angļu valodā) (SWD(2020) 98 final, 2020. gada 27. maijs).

⁽¹¹⁾ Avots: Eurostat valstu konti.

⁽¹²⁾ Avots: Eurostat valstu konti.

36. uzskata, ka kopumā ir jāņem vērā princips “nekaitēt kohēzijai”, kas iekļauts Komisijas paziņojumā par Astoto kohēzijas ziņojumu; lai nodrošinātu kohēzijas politikas un citu ES politikas jomu savstarpēju papildināmību un sinerģiju, tādējādi izvairoties gan no konverģences procesa apgrūtināšanas, gan no reģionālo atšķirību palielināšanās;

37. aicina Komisiju līdz 2022. gada beigām iesniegt leģislatīvu priekšlikumu par ekonomikas pārvaldības satvara pārstrādāšanu, it īpaši pamatojoties uz minēto “zelta likumu” ieviešanu, ko papildinātu noteikums par izdevumiem, kurš var nodrošināt līdzsvaru starp budžeta disciplīnu un pietiekamas publiskās ieguldījumu spējas saglabāšanu;

38. tomēr, lai nodrošinātu valdību atzīto izdevumu atbilstību kādam no “zelta likumiem”, ierosina to piemērošanu stingri uzraudzīt divos līmeņos: neatkarīgo valsts fiskālo padomju līmenī un Eiropas Fiskālās padomes līmenī, kura iesniegs publiskus gada ziņojumus Padomei un Eiropas Parlamentam;

Pamatos pārskatīts Eiropas pusgads

39. atgādina, ka ekonomikas pārvaldībai, kas praksē tiek īstenota, izmantojot Eiropas pusgada koordinācijas ciklu, trūkst efektivitātes un rezultativitātes reformu veikšanā;

40. uzsver arī, ka ES tiesību aktos nekad nav bijis definēts Eiropas pusgada ietvaros apsvērto reformu tvērums, it īpaši to pamatotība un pievienotā vērtība ES līmenī. Šāda nedefinēšana ierobežo iespējamo mijiedarbību starp valstu līmenī veiktajām reformām un ES politiku (finanšu tiesību akti un programmas) un ir problemātiska saistībā ar subsidiaritātes principu;

41. uzskata, ka Eiropas pusgadam ir jābūt satvaram, kas – uz līdztiesīgiem pamatiem un sinerģijā ar tā ekonomiskajiem un budžeta mērķiem – ļauj īstenot vides un sociālās kohēzijas prasības, kuras noteiktas Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķos (IAM), ko ES un tās dalībvalstis ir apņēmušas sasniegt līdz 2030. gadam;

42. pauž stingru pārliecību, ka tās priekšlikums par rīcības kodeksu vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalībai Eiropas pusgadā⁽¹³⁾ var labot Eiropas pusgada efektivitātes un rezultativitātes trūkumu, vairāk ņemot vērā vietējo un reģionālo situāciju, un ka minētā priekšlikuma īstenošana joprojām ir nepieciešama, it īpaši tāpēc, ka valstu plāni ANM kontekstā daļēji balstās uz konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem Eiropas pusgada ietvaros;

43. uzskata, ka šāda divējāda Eiropas pusgada pārorientēšana gan attiecībā uz tā mērķiem, gan darbības procesiem var stiprināt tā demokrātisko lēģitimitāti un ES ekonomikas pārvaldības satvaru kopumā, kas joprojām ir pārāk vājš.

Briselē, 2022. gada 27. aprīlī

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Apostolos TZITZIKOSTAS

⁽¹³⁾ RK atzinums “Eiropas pusgada pārvaldības uzlabošana. Rīcības kodekss vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalībai” (dokuments COR-2016-05386) (OV C 306, 15.9.2017., 24. lpp.), ziņotājs: Rob Jonkman (NL/ECR), pieņemts 2017. gada 11. maijā.